

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 439/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 439/02	Spojené věci C-359/11 a C-400/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG a Josef Egbringhoff v. Stadtwerke Ahaus GmbH „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/54/ES a 2003/55/ES — Ochrana spotřebitele — Vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem — Vnitrostátní právní úprava, která určuje obsah smluv uzavíraných se spotřebiteli v rámci všeobecné zásobovací povinnosti — Jednostranná změna ceny služby poskytovatelem — Informace o důvodech, podmínkách a rozsahu změny, poskytnutá v přiměřeném předstihu před nabytím účinku této změny“	2
---------------	---	---

2014/C 439/03	Věc C-326/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Rita van Caster, Patrick van Caster v. Finanzamt Essen-Süd „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Zdanění výnosů plynoucích z investičních fondů — Povinnosti investičního fondu poskytnout a zveřejnit určité informace — Paušální zdanění výnosů plynoucích z investičních fondů, které neplní povinnosti poskytovat a zveřejňovat informace“	3
---------------	---	---

2014/C 439/04	Věc C-104/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts – Lotyšsko) – „Olainfarm“ AS v. Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra „Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Průmyslová politika — Směrnice 2001/83/ES — Humánní léčivé přípravky — Článek 6 — Registrace — Článek 8 odst. 3 písm. i) — Povinnost přiložit k žádosti o registraci léčivého přípravku výsledky farmaceutických a předklinických zkoušek a klinických hodnocení — Odchylna týkající se předklinických zkoušek a klinických hodnocení — Generika — Pojem ‚referenční léčivý přípravek‘ — Subjektivní právo držitele rozhodnutí o registraci referenčního léčivého přípravku bránit registraci generika tohoto referenčního léčivého přípravku — Článek 10a — Léčivé přípravky, jejichž účinné látky mají v Evropské unii dobře zavedené léčebné použití po dobu alespoň deseti let — Možnost použít léčivý přípravek, jehož registrace byla vydána s přihlédnutím k odchylce stanovené v článku 10a, jako referenční léčivý přípravek pro získání rozhodnutí o registraci generika“	3
2014/C 439/05	Věc C-222/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a – Dánsko) – TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen „Řízení o předběžné otázce — Síť a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Článek 32 — Povinné doplňkové služby — Mechanismus náhrady nákladů spojených s poskytováním těchto služeb — Pojem ‚soud‘ ve smyslu článku 267 SFEU — Nepříslušnost Soudního dvora“	4
2014/C 439/06	Věc C-252/13: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. října 2014 – Evropská komise v. Nizozemské království „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/73/ES a 2006/54/ES — Rovné zacházení pro muže a ženy — Zaměstnání a povolání — Přístup k zaměstnání — Návrat z mateřské dovolené — Formální požadavky návrhu na zahájení řízení — Soudržný popis vytykánych skutečností — Jednoznačná formulace návrhových žádání žalobkyně“	5
2014/C 439/07	Věc C-268/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Sibiu – Rumunsko) – Elena Petru v. Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 22 odst. 2 druhý pododstavec — Zdravotní pojištění — Nemocniční péče poskytnutá v jiném členském státě — Odmítnutí předchozího povolení — Nedostatek léků a základního zdravotnického materiálu“	5
2014/C 439/08	Věc C-299/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Isabelle Gielen v. Ministerraad „Daně — Směrnice 2008/7/ES — Článek 5 odst. 2 a článek 6 — Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Daň z přeměny cenných papírů na doručitele na cenné papíry na jméno nebo na zaknihované cenné papíry“	6
2014/C 439/09	Věc C-302/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts – Lotyšsko) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, v likvidaci v. VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 31 — Žádost o uznání a výkon rozhodnutí nařizujícího předběžná nebo zajišťovací opatření — Článek 1 odst. 1 — Rozsah působnosti — Věci občanské a obchodní — Pojem — Žaloba na náhradu škody vyplývající z údajných porušení práva hospodářské soutěže Evropské unie — Snížení letištních poplatků — Článek 22 bod 2 — Výlučná příslušnost — Pojem — Spor v oblasti společností, jiných právnických osob nebo sdružení právnických nebo fyzických osob — Rozhodnutí přiznat snížení — Článek 34 bod 1 — Důvody odmítnutí uznání — Veřejný pořádek členského státu, v němž se o uznání žádá“	7
2014/C 439/10	Věc C-305/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Haeger & Schmidt GmbH v. Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, jakožto likvidátor společnosti Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA „Řízení o předběžné otázce — Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Článek 4 odst. 1, 2, 4 a 5 — Rozhodné právo při neexistenci volby práva stranami — Zásilková smlouva — Smlouva o přepravě zboží“	8

2014/C 439/11	Spojené věci C-344/13 a C-367/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Roma – Itálie) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Omezení — Daňové právní předpisy — Příjmy z výher v hazardních hrách — Rozdíl ve zdanění výher dosažených v zahraničí a výher pocházejících z vnitrostátních heren“	8
2014/C 439/12	Věc C-428/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) v. Yesmoke Tobacco Spa „Řízení o předběžné otázce — Daňová ustanovení — Harmonizace právních předpisů — Směrnice 95/59/ES a 2011/64/EU — Struktura a sazby spotřební daně z tabákových výrobků — Stanovení spotřební daně — Zásada stanovení jedné sazby spotřební daně pro všechny cigarety — Možnost členských států stanovit minimální výši spotřební daně — Cigarety z nejnižší cenové kategorie — Vnitrostátní právní úprava — Zvláštní kategorie cigaret — Stanovení spotřební daně na 115 %“	9
2014/C 439/13	Věc C-429/13 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. října 2014 – Španělské království v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Fond soudržnosti — Snížení finanční pomoci — Nesrovnalosti při použití právních předpisů v oblasti veřejných zakázek — Přijetí rozhodnutí Evropskou komisí — Nedodržení stanovené lhůty — Důsledky“	10
2014/C 439/14	Věc C-437/13: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Unitrading Ltd v. Staatssecretaris van Financiën „Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Výběr dovozního cla — Původ zboží — Důkazní prostředky — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Procesní autonomie členských států“	10
2014/C 439/15	Věc C-492/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – Traum EOOD v. Direktor na Direktsia „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite „Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 138 odst. 1 — Osvobození od daně vztahující se na plnění uvnitř Společenství — Pořizovatel neidentifikovaný pro účely DPH — Povinnost prodávajícího prokázat pravost podpisu pořizovatele nebo jeho zástupce — Zásady proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání — Přímý účinek“	11
2014/C 439/16	Věc C-522/13: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Španělsko) – Ministerio de Defensa, Navantia SA v. Concello de Ferrol „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Článek 107 odstavec 1 SFEU — Pojem ‚státní podpora‘ — Daň z nemovitostí ze staveb a pozemků — Osvobození od daně“	12
2014/C 439/17	Věc C-541/13: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover „Řízení o předběžné otázce — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Číslo 3822 — Pojem ‚diagnostické nebo laboratorní reagentie‘ — Indikátory vystavení předem určené reakční teplotě“	12
2014/C 439/18	Věc C-565/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hovrätten för västra Sverige – Švédsko) – trestní řízení proti Ove Ahlströmovi, Lennartu Kjellbergovi, Fiskeri Ganthi AB, Fiskeri Nordic AB „Řízení o předběžné otázce — Vnější vztahy — Dohoda mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu — Vyloučení jakékoli možnosti, aby plavidla Společenství vykonávala rybolovné činnosti v marockých rybolovných oblastech na základě licence vydané marockými orgány bez zapojení příslušných orgánů Evropské unie“	13
2014/C 439/19	Věc C-620/13 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. října 2014 – British Telecommunications plc v. Evropská komise a BT Pension Scheme Trustees Ltd „Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Osvobození penzijního fondu od placení příspěvků do penzijního ochranného fondu, týkající se určitých zaměstnanců — Selektivní charakter opatření“	13

2014/C 439/20	Věc C-641/13 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. října 2014 – Španělské království v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Fond soudržnosti — Snížení finanční podpory — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Kritéria pro zadání zakázky — Zkušenosti nabyté při dřívějších pracích — Kritéria pro výběr na základě kvalifikace“	14
2014/C 439/21	Věc C-376/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – C v. M „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Protiprávní zadržení — Obvyklé bydliště dítěte“	14
2014/C 439/22	Věc C-369/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 31. července 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG	15
2014/C 439/23	Věc C-382/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 11. srpna 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider v. Condor Flugdienst GmbH.	16
2014/C 439/24	Věc C-409/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 28. srpna 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Věc C-419/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 8. září 2014 – WebMindLicenses Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága	17
2014/C 439/26	Věc C-423/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 15. září 2014 – Fazenda Pública v. Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA	20
2014/C 439/27	Věc C-424/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Německo) dne 15. září 2014 – Jácint Gábor Balogh v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Věc C-443/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 25. září 2014 – Kreis Warendorf v. Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Věc C-444/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 25. září 2014 – Amira Osso v. Region Hannover.	22
2014/C 439/30	Věc C-445/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 25. září 2014 – Seusen Sume v. Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Věc C-456/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španělsko) dne 2. října 2014 – Manuel Orrego Arias v. Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Věc C-457/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Cagliari (Itálie) dne 2. října 2014 – trestní řízení proti Claudii Concu, Isabelle Melis.	24
2014/C 439/33	Věc C-463/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne 8. října 2014 – „Asparuchovo Lake Investment Company“ OOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite	24
2014/C 439/34	Věc C-468/14: Žaloba podaná dne 13. října 2014 – Evropská komise v. Dánské království.	25

Tribunál

2014/C 439/35	Věc T-29/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2014 – Technische Universität Dresden v. Komise „Rozhodčí doložka — Akční program Společenství v oblasti veřejného zdraví — Smlouva o financování projektu — Žaloba na neplatnost — Oznámení o dluhu — Smluvní povaha sporu — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost — Překvalifikování žaloby — Uznatelné náklady“	26
2014/C 439/36	Věc T-543/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2014 – Grau Ferrer v. OHIM – Rubio Ferrer (Bugui va) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Bugui va — Starší slovní národní ochranná známka Bugui a starší slovní ochranná známka Společenství BUGUI — Relativní důvod pro zamítnutí — Zamítnutí námitek — Článek 76 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Existence starší ochranné známky — Nezhlednění důkazů předložených na podporu námitek odvolacímu senátu — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 — Článek 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) nařízení č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Podoba, která se liší v jednotlivostech neměnicích rozlišovací způsobilost známky“	27
2014/C 439/37	Věc T-706/14 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. října 2014 – Holistic Innovation Institute v. REA „Řízení o předběžných opatřeních — Projekty financované Evropskou unií v oblasti výzkumu a technologického rozvoje — Rozhodnutí o zamítnutí účasti na některých projektech — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“	27
2014/C 439/38	Věc T-350/14: Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Arvanitis a další v. Evropský parlament a další	28
2014/C 439/39	Věc T-413/14: Žaloba podaná dne 30. května 2014 – Grigoriadis a další v. Evropský parlament a další	29
2014/C 439/40	Věc T-646/14: Žaloba podaná dne 2. září 2014 – Micula a další v. Komise	29
2014/C 439/41	Věc T-671/14: Žaloba podaná dne 19. září 2014 – Bayerische Motoren Werke v. Komise.	30
2014/C 439/42	Věc T-672/14: Žaloba podaná dne 19. září 2014 – August Wolff a Remedia v. Komise	31
2014/C 439/43	Věc T-680/14: Žaloba podaná dne 19. září 2014 – Lupin v. Komise.	33

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 439/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 431, 1.12.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 421, 24.11.2014

Úř. věst. C 409, 17.11.2014

Úř. věst. C 395, 10.11.2014

Úř. věst. C 388, 3.11.2014

Úř. věst. C 380, 27.10.2014

Úř. věst. C 372, 20.10.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG a Josef Egbringhoff v. Stadtwerke Ahaus GmbH

(Spojené věci C-359/11 a C-400/11) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/54/ES a 2003/55/ES — Ochrana spotřebitele — Vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem — Vnitrostátní právní úprava, která určuje obsah smluv uzavíraných se spotřebiteli v rámci všeobecné zásobovací povinnosti — Jednostranná změna ceny služby poskytovatelem — Informace o důvodech, podmínkách a rozsahu změny, poskytnutá v přiměřeném předstihu před nabytím účinku této změny“

(2014/C 439/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Alexandra Schulz a Josef Egbringhoff

Žalované: Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG a Stadtwerke Ahaus GmbH

Výrok

Článek 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES, ve spojení s přílohou A této směrnice, a čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES, ve spojení s přílohou A této směrnice, musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která určuje obsah smluv o dodávce elektřiny a plynu uzavíraných se spotřebiteli v rámci všeobecné zásobovací povinnosti a stanoví možnost změnit tarif za tyto dodávky, avšak nezaručuje, že spotřebitelé budou v přiměřeném předstihu před nabytím účinku této změny informováni o jejích důvodech, podmínkách a rozsahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Rita van Caster, Patrick van Caster v. Finanzamt Essen-Süd

(Věc C-326/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Zdanění výnosů plynoucích z investičních fondů — Povinnosti investičního fondu poskytnout a zveřejnit určité informace — Paušální zdanění výnosů plynoucích z investičních fondů, které neplní povinnosti poskytovat a zveřejňovat informace“

(2014/C 439/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: Rita van Caster, Patrick van Caster

Žalovaný: Finanzamt Essen-Süd

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že nerezidentní investiční fond povinnosti poskytnout a zveřejnit některé informace stanovené touto právní úpravou, které se bez rozdílu použijí na rezidentní i nerezidentní fondy, budou příjmy daňového poplatníka plynoucí z uvedeného investičního fondu zdaněny paušálně, protože uvedená právní úprava nedovoluje tomuto daňovému poplatníkovi předložit skutečnosti nebo informace umožňující prokázat skutečnou výši těchto příjmů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 6.10.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts – Lotyšsko) – „Olainfarm“ AS v. Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Věc C-104/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Průmyslová politika — Směrnice 2001/83/ES — Humánní léčivé přípravky — Článek 6 — Registrace — Článek 8 odst. 3 písm. i) — Povinnost přiložit k žádosti o registraci léčivého přípravu výsledky farmaceutických a předklinických zkoušek a klinických hodnocení — Odchylka týkající se předklinických zkoušek a klinických hodnocení — Generika — Pojem ‚referenční léčivý přípravek‘ — Subjektivní právo držitele rozhodnutí o registraci referenčního léčivého přípravku bránit registraci generika tohoto referenčního léčivého přípravku — Článek 10a — Léčivé přípravky, jejichž účinné látky mají v Evropské unii dobře zavedené léčebné použití po dobu alespoň deseti let — Možnost použít léčivý přípravek, jehož registrace byla vydána s přihlédnutím k odchylce stanovené v článku 10a, jako referenční léčivý přípravek pro získání rozhodnutí o registraci generika“

(2014/C 439/04)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Olainfarm“ AS

Žalovaný: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Za přítomnosti: Grindeks AS

Výrok

- 1) Pojem „referenční léčivý přípravek“ ve smyslu čl. 10 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ze dne 13. listopadu 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje léčivý přípravek, pro který bylo rozhodnutí o registraci vydáno na základě článku 10a této směrnice.
- 2) Článek 10 směrnice 2001/83 ve znění nařízení č. 1394/2007 ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že držitel rozhodnutí o registraci léčivého přípravku, který byl použit jako referenční léčivý přípravek v rámci žádosti o rozhodnutí o registraci generika jiného výrobce, která byla podána na základě článku 10 této směrnice, má právo na opravný prostředek proti rozhodnutí příslušného orgánu, který vydal rozhodnutí o registraci tohoto generika, jedná-li se o dosažení soudní ochrany výhradního práva, které tento článek 10 tomuto držiteli přiznává. Takové právo na opravný prostředek existuje zejména tehdy, pokud uvedený držitel požaduje, aby jeho léčivý přípravek nebyl použit za účelem vydání rozhodnutí o registraci léčivého přípravku podle uvedeného článku 10 pro léčivý přípravek, pro který nemůže být jeho léčivý přípravek považován za referenční léčivý přípravek ve smyslu téhož čl. 10 odst. 2 písm. a).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a – Dánsko) – TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen

(Věc C-222/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Síť a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Článek 32 — Povinné doplňkové služby — Mechanismus náhrady nákladů spojených s poskytováním těchto služeb — Pojem ‚soud‘ ve smyslu článku 267 SFEU — Nepříslušnost Soudního dvora“

(2014/C 439/05)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Teleklagenævnet

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TDC A/S

Žalovaná: Erhvervsstyrelsen

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie není příslušný odpovědět na otázky položené Teleklagenævnet (Dánsko) v jejím rozhodnutí ze dne 22. dubna 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. října 2014 – Evropská komise v. Nizozemské království(Věc C-252/13) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/73/ES a 2006/54/ES — Rovné zacházení pro muže a ženy — Zaměstnání a povolání — Přístup k zaměstnání — Návrat z mateřské dovolené — Formální požadavky návrhu na zahájení řízení — Soudržný popis vytykánych skutečností — Jednoznačná formulace návrhových žádání žalobkyně“

(2014/C 439/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Martin a M. van Beek, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a J. Langer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Sibiu – Rumunsko) – Elena Petru v. Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate(Věc C-268/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 22 odst. 2 druhý pododstavec — Zdravotní pojištění — Nemocniční péče poskytnutá v jiném členském státě — Odmítnutí předchozího povolení — Nedostatek léků a základního zdravotnického materiálu“

(2014/C 439/07)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Sibiu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Elena Petru

Žalované: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Výrok

Článek 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, pozměněného a aktualizovaného nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že povolení vyžadované na základě odst. 1 písm. c) bodu i) téhož článku nemůže být odmítnuto, pokud nelze příslušnou nemocniční péči poskytnout v přiměřené době v členském státě bydliště účastníka sociálního pojištění z důvodu nedostatku léků a základního zdravotnického materiálu. Tato nemožnost musí být posouzena na úrovni všech nemocničních zařízení tohoto členského státu, která jsou způsobilá uvedenou péči poskytnout, a s ohledem na časový úsek, během něhož lze uvedenou péči získat v přiměřené době.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20. 7. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Isabelle Gielen v. Ministerraad

(Věc C-299/13) ⁽¹⁾

„Daně — Směrnice 2008/7/ES — Článek 5 odst. 2 a článek 6 — Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Daň z přeměny cenných papírů na doručitele na cenné papíry na jméno nebo na zaknihované cenné papíry“

(2014/C 439/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Isabelle Gielen

Žalovaná: Ministerraad

Výrok

Článek 5 odst. 2 směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů musí být vykládán v tom smyslu, že brání uložení takové daně z přeměny cenných papírů na doručitele na cenné papíry na jméno nebo na zaknihované cenné papíry, jako je daň dotčená v původním řízení. Takovou daň nelze odůvodnit článkem 6 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts – Lotyšsko) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, v likvidaci v. VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

(Věc C-302/13) ⁽¹⁾

Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 31 — Žádost o uznání a výkon rozhodnutí nařizujícího předběžná nebo zajišťovací opatření — Článek 1 odst. 1 — Rozsah působnosti — Věci občanské a obchodní — Pojem — Žaloba na náhradu škody vyplývající z údajných porušení práva hospodářské soutěže Evropské unie — Snížení letištních poplatků — Článek 22 bod 2 — Výlučná příslušnost — Pojem — Spor v oblasti společností, jiných právnických osob nebo sdružení právnických nebo fyzických osob — Rozhodnutí přiznat snížení — Článek 34 bod 1 — Důvody odmítnutí uznání — Veřejný pořádek členského státu, v němž se o uznání žádá“

(2014/C 439/09)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, v likvidaci

Žalované: VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že taková žaloba na náhradu škody vyplývající z údajných porušení unijního práva hospodářské soutěže, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, spadá pod pojem „věci občanské a obchodní“ ve smyslu tohoto ustanovení, a tudíž do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- 2) Článek 22 bod 2 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že takové řízení o žalobě na náhradu škody vyplývající z údajných porušení unijního práva hospodářské soutěže, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, není řízením, jehož předmětem je platnost usnesení orgánů společnosti ve smyslu tohoto ustanovení.
- 3) Článek 34 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že ani způsob stanovení výše částek, jichž se týkají předběžná a zajišťovací opatření vyhlášená rozhodnutím, o jehož uznání a výkon se žádá, je-li možné vysledovat úvahy, které vedly ke stanovení výše uvedených částek, a bylo-li zároveň možné využít opravných prostředků za účelem zpochybnění takového způsobu výpočtu a tyto prostředky byly využity, ani pouhé dovolávání se závažných hospodářských důsledků nepředstavují důvody prokazující porušení veřejného pořádku členského státu, v němž se o uznání žádá, jež umožňují odmítnout uznat a vykonat v tomto členském státě takové rozhodnutí vydané v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Haeger & Schmidt GmbH v. Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, jakožto likvidátor společnosti Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Věc C-305/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Článek 4 odst. 1, 2, 4 a 5 — Rozhodné právo při neexistenci volby práva stranami — Zásilatelská smlouva — Smlouva o přepravě zboží“

(2014/C 439/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Haeger & Schmidt GmbH

Žalovaní: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, jakožto likvidátor společnosti Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 4 poslední věta Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980, musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení se vztahuje na zásilatelskou smlouvu pouze tehdy, pokud je hlavním předmětem smlouvy přeprava dotyčného zboží jako taková, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 4 odst. 4 uvedené Úmluvy musí být vykládán v tom smyslu, že nelze-li právo rozhodné pro smlouvu o přepravě zboží určit na základě druhé věty tohoto ustanovení, musí být určeno podle obecného pravidla stanoveného v odstavci 1 tohoto článku, to znamená, že právem, kterým se řídí tato smlouva, je právo země, s níž tato smlouva nejúžeji souvisí.
- 3) Článek 4 odst. 2 též Úmluvy musí být vykládán v tom smyslu, že je-li tvrzeno, že smlouva úžeji souvisí s jinou zemí, než je země, jejíž právo je určeno na základě domněnky uvedené v daném odstavci, musí vnitrostátní soud porovnat vazby mezi touto smlouvou a na jedné straně zemí, jejíž právo je určeno na základě domněnky, a na druhé straně jinou dotčenou zemí. Při tomto porovnání musí vnitrostátní soud zohlednit veškeré okolnosti, včetně existence jiných smluv souvisejících s dotčenou smlouvou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Roma – Itálie) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Spojené věci C-344/13 a C-367/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Omezení — Daňové právní předpisy — Příjmy z výher v hazardních hrách — Rozdíl ve zdanění výher dosažených v zahraničí a výher pocházejících z vnitrostátních heren“

(2014/C 439/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobci: Cristiano Blanco (C-344/13) a Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Žalovaná: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Výrok

Články 52 SFEU a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které podrobují dani výhry z hazardních her organizovaných v hernách nacházejících se v jiných členských státech a osvobozují od daně obdobné příjmy pocházející z heren nacházejících se na území tohoto státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) v. Yesmoke Tobacco Spa

(Věc C-428/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daňová ustanovení — Harmonizace právních předpisů — Směrnice 95/59/ES a 2011/64/EU — Struktura a sazby spotřební daně z tabákových výrobků — Stanovení spotřební daně — Zásada stanovení jedné sazby spotřební daně pro všechny cigarety — Možnost členských států stanovit minimální výši spotřební daně — Cigarety z nejnižší cenové kategorie — Vnitrostátní právní úprava — Zvláštní kategorie cigaret — Stanovení spotřební daně na 115 %“

(2014/C 439/12)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Žalovaná: Yesmoke Tobacco Spa

Výrok

Článek 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 6 směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je vnitrostátní ustanovení dotčené v původním řízení, které nestanoví stejnou minimální spotřební daň, která se uplatní na všechny cigarety, ale minimální spotřební daň, která se uplatní pouze na cigarety, jejichž maloobchodní prodejní cena je nižší než maloobchodní prodejní cena cigaret nejjádanější cenové kategorie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 26.10.2013.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. října 2014 – Španělské království v. Evropská komise(Věc C-429/13 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Fond soudržnosti — Snížení finanční pomoci — Nesrovnalosti při použití právních předpisů v oblasti veřejných zakázek — Přijetí rozhodnutí Evropskou komisí — Nedodržení stanovené lhůty — Důsledky“**

(2014/C 439/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B. Conte a A. Tokár, zmocněnci, ve spolupráci s J. Rivas Andrésem, advokátem)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie Španělsko v. Komise (T-384/10, EU:T:2013:277) se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Komise C(2010) 4147 ze dne 30. června 2010 o snížení finanční pomoci poskytnuté z Fondu soudržnosti na následující projekty nebo skupiny projektů: „Zásobování obyvatelstva žijícího v povodí řeky Guadiana vodou: okres Andévalo“ (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanace a vyčištění povodí řeky Guadalquivir: oblast Guadaira, Aljarafe a chráněné přírodní oblasti řeky Guadalquivir“ (2000.ES.16.C.PE.066), „Zásobování systémů obcí v provinciích Granada a Malaga vodou“ (2002.ES.16.C.PE.061) se zrušuje.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Španělským královstvím a ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni i v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Unitrading Ltd v. Staatssecretaris van Financiën(Věc C-437/13) ⁽¹⁾**„Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Výběr dovozního cla — Původ zboží — Důkazní prostředky — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Procesní autonomie členských států“**

(2014/C 439/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Unitrading Ltd

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Výrok

- 1) Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byl důkaz o původu dovezeného zboží, předložený celními orgány na základě vnitrostátního procesního práva, založen na výsledcích analýz provedených třetí osobou, o nichž tato třetí osoba odmítá poskytnout doplňující informace jak celním orgánům, tak celnímu deklarantovi, v důsledku čehož je ztíženo nebo znemožněno ověření nebo vyvrácení správnosti vyvozených závěrů, za předpokladu, že bude dodržena zásada efektivitativy a zásada rovnocennosti. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda tomu tak bylo ve věci v původním řízení.
- 2) V takovém případě, jako je případ dotčený ve věci v původním řízení, a za předpokladu, že celní orgány nemohou poskytnout doplňující informace o dotyčných analýzách, otázka, zda celní orgány musí vyhovět žádosti dotyčného, aby byly na jeho náklady provedeny analýzy v zemi uvedené deklarantem jako země původu, jakož i otázka, zda je relevantní skutečnost, že části vzorků zboží, se kterými dotyčný mohl pro účely ověření jinou laboratoří nakládat, byly po určitou dobu uchovávány, a v případě kladné odpovědi otázka, zda celní orgány musí dotyčného informovat o existenci uchovávaných dílčích vzorků zboží a skutečnosti, že může požádat o možnost s nimi pro účely uvedených ověření nakládat, musí být posouzeny na základě vnitrostátního procesního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 325, 9. 11. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – Traum EOOD v. Direktor na Direktsia „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Věc C-492/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 138 odst. 1 — Osvobození od daně vztahující se na plnění uvnitř Společenství — Pořizovatel neidentifikovaný pro účely DPH — Povinnost prodávajícího prokázat pravost podpisu pořizovatele nebo jeho zástupce — Zásady proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání — Přímý účinek“

(2014/C 439/15)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Traum EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcia „Obžalvane i danačno -osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Výrok

- 1) Článek 138 odst. 1 a čl. 139 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/88/EU ze dne 7. prosince 2010, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, odepřel daňový orgán členského státu nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty z titulu dodání uvnitř Společenství z důvodu, že pořizovatel nebyl v jiném členském státě identifikovanou osobou k DPH a dodavatel neprokázal pravost podpisu na dokumentech předložených na podporu svého prohlášení o dodání, které mělo být podle něj osvobozeno od daně, ani zmocnění osoby, která tyto dokumenty podepsala jménem pořizovatele, přestože doklady prokazující nárok na osvobození od daně předložené dodavatelem na podporu jeho daňového přiznání, splňovaly požadavky uvedené ve výčtu dokumentů, které musí být předloženy uvedenému orgánu, jenž je upraven ve vnitrostátním právu, a tyto důkazy byly tímto orgánem nejprve akceptovány jako průkazné doklady, což musí ověřit předkládající soud.

- 2) Článek 138 odst. 1 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2010/88, musí být vykládán v tom smyslu, že má přímý účinek, takže se jej osoby povinné k dani mohou dovolávat u vnitrostátních soudů vůči státu a domáhat se nároku na osvobození od DPH z titulu dodání uvnitř Společenství.

(¹) Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Španělsko) – Ministerio de Defensa, Navantia SA v. Concello de Ferrol

(Věc C-522/13) (¹)

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Článek 107 odstavec 1 SFEU — Pojem ‚státní podpora‘ — Daň z nemovitostí ze staveb a pozemků — Osvobození od daně“

(2014/C 439/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Žalovaný: Concello de Ferrol

Výrok

Článek 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně z nemovitostí vztahující se na pozemek ve vlastnictví státu, jenž je poskytnut do užívání podnikem s výhradní kapitálovou účastí tohoto státu, přičemž tento podnik na uvedeném pozemku dodává zboží a poskytuje služby, které mohou být předmětem obchodu mezi členskými státy na trzích otevřených hospodářské soutěži, může představovat státní podporu zakázanou tímto ustanovením. Je však na předkládajícím soudu, aby určil, zda s ohledem na všechny relevantní aspekty sporu, který projednává, posouzené ve světle výkladu podaného Soudním dvorem Evropské unie, musí být takové osvobození od daně kvalifikováno jako státní podpora ve smyslu téhož ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 367, 14. 12. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-541/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Číslo 3822 — Pojem ‚diagnostické nebo laboratorní reagensie‘ — Indikátory vystavení předem určené reakční teplotě“

(2014/C 439/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Douane Advies Bureau Rietveld

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Výrok

Číslo 3822 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010, musí být vykládáno v tom smyslu, že takové teplotní indikátory, jako jsou výrobky uváděné na trh pod názvy „WarmMark“ a „ColdMark“, které v důsledku změny barvy vyplývající ze změny objemu kapalin, které obsahují, nevratně indikují, zda bylo dosaženo teploty vyšší či nižší, než je určená prahová teplota, pod toto číslo nespádají.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hovrätten för västra Sverige – Švédsko) – trestní řízení proti Ove Ahlströmovi, Lennartu Kjellbergovi, Fiskeri Ganthi AB, Fiskeri Nordic AB

(Věc C-565/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Vnější vztahy — Dohoda mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu — Vyloučení jakékoli možnosti, aby plavidla Společenství vykonávala rybolovné činnosti v marockých rybolovných oblastech na základě licence vydané marockými orgány bez zapojení příslušných orgánů Evropské unie“

(2014/C 439/18)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Hovrätten för västra Sverige

Účastník původního trestního řízení

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ganthi AB, Fiskeri Nordic AB

Výrok

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu, schválená jménem Společenství nařízením Rady (ES) č. 764/2006 ze dne 22. května 2006, zejména článek 6 této dohody, musí být vykládána v tom smyslu, že vylučuje jakoukoli možnost výkonu rybolovné činnosti plavidly Společenství v marockých rybolovných oblastech na základě licence vydané marockými orgány bez zapojení příslušných orgánů Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 15, 18.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. října 2014 – British Telecommunications plc v. Evropská komise a BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Věc C-620/13 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Osvobození penzijního fondu od placení příspěvků do penzijního ochranného fondu, týkající se určitých zaměstnanců — Selektivní charakter opatření“

(2014/C 439/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: British Telecommunications plc (zástupci: J. Holmes, Barrister, H. Legge QC)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a N. Khan, zmocněnci), BT Pension Scheme Trustees Ltd (zástupci: J. Derenne a A. Müller-Rappard, advokáti, pověření M. Farleyem, solicitor)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem *British Telecommunications plc* a *BT Pension Scheme Trustees Ltd* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 61, 1.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. října 2014 – Španělské království v. Evropská komise

(Věc C-641/13 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Fond soudržnosti — Snížení finanční podpory — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Kritéria pro zadání zakázky — Zkušenosti nabyté při dřívějších pracích — Kritéria pro výběr na základě kvalifikace“

(2014/C 439/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán a A. Steiblytė, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 1.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – C v. M

(Věc C-376/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Protiprávní zadržení — Obvyklé bydliště dítěte“

(2014/C 439/21)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: C

Žalovaná: M

Výrok

- 1) Článek 2 bod 11 a článek 11 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, kdy k přemístění dítěte došlo v souladu s předběžně vykonatelným soudním rozhodnutím, které bylo následně zrušeno soudním rozhodnutím, jež stanovilo obvyklé bydliště dítěte v místě bydliště rodiče žijícího v členském státě původu, musí soud členského státu, do kterého bylo dítě přemístěno, rozhodující o žádosti o navrácení dítěte prostřednictvím posouzení všech konkrétních okolností daného případu ověřit, zda dítě mělo bezprostředně před údajným protiprávním zadržením obvyklé bydliště stále v členském státě původu. V rámci tohoto posouzení je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že soudní rozhodnutí umožňující přemístění mohlo být vykonáno předběžně a že proti němu bylo podáno odvolání.
- 2) Nařízení č. 2201/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že v případě, kdy k přemístění dítěte došlo v souladu s předběžně vykonatelným soudním rozhodnutím, které bylo následně zrušeno soudním rozhodnutím, jež stanovilo obvyklé bydliště dítěte v místě bydliště rodiče žijícího v členském státě původu, je nenavrácení dítěte do tohoto členského státu v návaznosti na toto druhé rozhodnutí protiprávní a uplatní se článek 11 tohoto nařízení, je-li konstatováno, že dítě mělo bezprostředně před zadržením obvyklé bydliště stále v uvedeném členském státě. Je-li naopak konstatováno, že dítě v tomto okamžiku již nemělo obvyklé bydliště v členském státě původu, je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navrácení založené na tomto ustanovení přijato, aniž je tím dotčeno použití pravidel týkajících se uznávání a výkonu rozhodnutí vydaných v některém členském státě stanovených v kapitole III téhož nařízení.

(¹) Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 31. července 2014
– Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**

(Věc C-369/14)

(2014/C 439/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Žalovaný: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Predběžné otázky

1) Je třeba čl. 2 odst. 1, čl. 3 písm. a), jakož i přílohu IA a přílohu IB směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES (¹) ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních nebo čl. 2 odst. 1 písm. a), čl. 3 odst. 1 písm. a), jakož i přílohu I a přílohu II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU (²) ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, vykládat v tom smyslu, že pohony (garážových) vrat napájené elektrickým proudem o napětí cca 220 V až 240 V určené k tomu, aby společně s (garážovými) vraty tvořily součást zařízení staveb, spadají pod pojem elektrická a elektronická zařízení, zejména pak pod pojem elektrické a elektronické nástroje?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1):

Je třeba přílohu IA bod 6 a přílohu IB bod 6 směrnice 2002/96/ES nebo čl. 3 odst. 1 písm. b), přílohu I bod 6, přílohu II bod 6 směrnice 2012/19/ES vykládat v tom smyslu, že pohony (garážových) vrat podle otázky 1) je třeba považovat za součást velkých stacionárních průmyslových nástrojů ve smyslu těchto ustanovení?

3) V případě kladné odpovědi na otázku 1) a záporné odpovědi na otázku 2):

Je třeba čl. 2 odst. 1 směrnice 2002/96/ES a/nebo čl. 2 odst. 3 písm. b) směrnice 2012/19/ES vykládat v tom smyslu, že pohony (garážových vrat) podle otázky 1) je třeba považovat za součást jiného typu zařízení, které nespadá do oblasti působnosti příslušné směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních – Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise k článku 9, Úř. věst. L 37, S. 24; Zvl. vyd. 15/07 s. 359.

⁽²⁾ Úř. věst. L 197, s. 38.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 11. srpna 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-382/14)

(2014/C 439/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobci: Juergen Schneider, Erika Schneider

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musejí se mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení⁽¹⁾ vztahovat přímo na rezervovaný let?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: kolik předcházejících letů letadla použitého při plánovaném letu je relevantních k tomu, aby se jednalo o mimořádné okolnosti? Existuje časové omezení pro zohlednění mimořádných okolností během předcházejících letů? A pokud ano, jak má být stanoveno?
- 3) Pro případ, že jsou mimořádné okolnosti, které nastanou při předcházejících letech, relevantní pro pozdější let: musí se přiměřená opatření, která má provozující letecký dopravce přijmout podle čl. 5 odst. 3 nařízení, vztahovat pouze na zabránění mimořádným okolnostem nebo i na odvrácení delšího zpoždění?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 28. srpna 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Věc C-409/14)

(2014/C 439/24)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Má být popis zboží k proclení označeného jako „tabák sušený přirozenou cirkulací vzduchu (light air-cured)“ podle kódu 2401 10 35 KN kapitoly 24 „TABÁK A VYROBENÉ TABÁKOVÉ NÁHRAŽKY“, obsaženého v nařízení Komise (EU) č. 861/2010⁽¹⁾, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje pouze sušený neodřapíkový tabák
 - který obsahuje celé listy tabákové rostliny,
 - není řezaný, ani lisovaný nebo stlačený;
 - který kromě sušení jako způsobu „zpracování“ neodřapíkováného tabáku sušeného přirozenou cirkulací vzduchu (light air-cured) podle kódu [2401 10] 35 KN nedovoluje jakékoli jiné zpracování (například oddělení stonků, řezání listů nebo jejich stlačení);
 - který nemá takovou kvalitu, aby se dal kouřit[?]
- 2) Má být pojem „režim s podmíněným osvobozením od cla“ ve smyslu čl. 4 bodu 6 směrnice Rady 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje také případ zboží k proclení (výrobku podléhajícího spotřební dani), které se nachází v režimu vnějšího tranzitu, dočasného uskladnění nebo v celním skladu a v jehož průvodních dokumentech je sice uveden nesprávně kód celního sazebníku (2403 10 9000 KN namísto 2401 10 35 KN), ale příslušná kapitola (kapitola 24 – tabák) a všechny ostatní údaje v těchto dokumentech (číslo kontejneru, množství, čistá hmotnost) jsou správné, a pečete nejsou porušeny[?]

(To znamená, že je třeba vyjasnit, zda určité zboží může být v režimu podmíněného osvobození od cla, když jeho průvodní dokumenty označují správně kapitolu společného celního sazebníku, ale nesprávně konkrétní podpoložku celního sazebníku).
- 3) Mají být pojmy „dovoz“ ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice Rady 2008/118/ES⁽²⁾ o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS a „dovoz zboží podléhajícího spotřební dani“ podle čl. 4 bodu 8 téže směrnice vykládány v tom smyslu, že zahrnují i případ, kdy existuje nesoulad mezi podpoložkou celního sazebníku skutečného zboží nacházejícího se v režimu vnějšího tranzitu a podpoložkou celního sazebníku uvedenou v jeho průvodních dokumentech, přičemž kromě tohoto rozdílu je jak označení kapitoly (v tomto případě kapitoly 24 – tabák), tak i množství a čistá hmotnost skutečného zboží v souladu s průvodními dokumenty[?]
- 4) Patří mezi nesrovnalosti, o nichž se zmiňuje článek 38 směrnice Rady 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní [a o zrušení směrnice 92/12/EHS], i skutečnost, že zboží využívá režimu podmíněného osvobození od cla, přičemž v jeho průvodních dokumentech je uvedeno nesprávné označení KN, podle přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, změněného nařízením (EU) č. 861/2010[?]

⁽¹⁾ Úř. věst. 2010, L 284, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 8. září 2014 – WebMindLicenses Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Věc C-419/14)

(2014/C 439/25)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: WebMindLicenses Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Předběžné otázky

- 1) Je podle čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1 a článku 43 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) v rámci určení osoby, která poskytuje službu pro účely DPH, při zkoumání, zda je plnění fiktivní povahy, postrádá skutečný hospodářský a obchodní obsah a směřuje výlučně k dosažení daňového zvýhodnění, pro účely výkladu relevantní, že za okolností věci v původním řízení je statutárním orgánem a stoprocentním vlastníkem obchodní společnosti, která poskytuje licenci, fyzická osoba, která vytvořila know-how převáděné prostřednictvím licenční smlouvy?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná, je podle čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1 a článku 43 směrnice o DPH pro posouzení existence zneužívající praktiky relevantní, že tato fyzická osoba vykonává nebo může vykonávat neformální vliv na způsob řízení obchodní společnosti, která nabyla licenci, a na rozhodnutí této společnosti? Může být pro účely tohoto výkladu relevantní okolností to, že se tvůrce know-how tím, že poskytuje odborné poradenství nebo nabízí rady ohledně rozvoje a provozování know-how, přímo nebo nepřímo účastní nebo může účastnit na přijímání podnikatelských rozhodnutí týkajících se poskytování služby založené na tomto know-how?
- 3) Je za okolností věci v původním řízení a při zohlednění toho, co bylo vyloženo ve druhé otázce, pro určení osoby, která poskytuje službu pro účely DPH, vedle analýzy základního smluvního plnění relevantní to, že tvůrce know-how jako fyzická osoba vykonává vliv, přesněji řečeno dominantní vliv, nebo vydává pokyny ohledně způsobu poskytování služby založené na tomto know-how?
- 4) Je-li odpověď na třetí otázku kladná, jaké okolnosti lze při určení dosahu tohoto vlivu a těchto pokynů vzít v úvahu, nebo konkrétněji podle jakých kritérií je možné konstatovat, že je vykonáván dominantní vliv na poskytování služby a že uskutečněné základní plnění ve prospěch společnosti, která poskytuje licenci, mělo skutečný hospodářský obsah?
- 5) Je za okolností věci v původním řízení při přezkumu získání daňového zvýhodnění pro analýzu vztahů mezi hospodářskými subjekty a osobami vystupujícími v rámci plnění relevantní, že osoby povinné k dani, které se účastnily na sporném smluvním plnění směřujícím k daňovému úniku, jsou právníckými osobami, když daňový orgán členského státu přičítá fyzické osobě přijetí strategických a operativních podnikatelských rozhodnutí? Je-li tomu tak, je třeba zohlednit, v kterém členském státě fyzická osoba tato rozhodnutí přijala? Je za takových okolností, jako nastávají v projednávané věci, v případě, že lze konstatovat, že smluvní postavení účastníků není určující, pro účely výkladu relevantní, že řízení technických nástrojů, lidských zdrojů a finančních operací nezbytných k poskytování dotčené služby po internetu zůstává na subdodavatelích?
- 6) V případě, že lze konstatovat, že klauzule licenční smlouvy neodrážejí skutečný hospodářský obsah, vyplývá z překvalifikování smluvních klauzulí a obnovení stavu, který by existoval, kdyby nedošlo k plnění, které představuje zneužívající praktiku, že daňový orgán členského státu může stanovit odlišně členský stát, kde je služba poskytována, a tudíž místo vzniku daňové povinnosti, i když podnik, který nabyl licenci, splnil daňovou povinnost v členském státě, v němž je usazen, v souladu se zákonnými podmínkami stanovenými v tomto členském státě?
- 7) Je třeba články 49 SFEU a 56 SFEU vykládat v tom smyslu, že taková smluvní úprava, jaká je dotčena v původním řízení, podle níž podnik, jenž je osobou povinnou k dani v jednom členském státě, převádí prostřednictvím licenční smlouvy na jiný podnik, jenž je osobou povinnou k dani v jiném členském státě, know-how k poskytování služeb týkajících se obsahu určených pro dospělé prostřednictvím technologie interaktivní komunikace po internetu a právo toto know-how užívat za okolností charakteristických tím, že zátěž DPH v členském státě sídla podniku, který nabyl licenci, je u převedeného plnění výhodnější, je s těmito články v rozporu a může představovat zneužití svobody usazování a volného pohybu služeb?

- 8) Jaký význam je za takových okolností, jaké nastávají v projednávané věci, mimo daňové zvýhodnění, které údajně lze získat, třeba přikládat obchodním úvahám uskutečněným podnikem, který uděluje licenci? Je v tomto kontextu konkrétně pro účely výkladu relevantní, že stoprocentním vlastníkem a statutárním orgánem obchodní společnosti, která uděluje licenci, je fyzická osoba, která know-how původně vytvořila?
- 9) Lze při analýze zneužívajícího jednání zohlednit, a pokud ano, jaký význam mají takové okolnosti, jež se podobají okolnostem věci v původním řízení, jako jsou technické údaje a údaje o infrastruktuře týkající se zavedení a provozování služby, která je předmětem sporného plnění, a příprava a lidské zdroje, které musí mít podnik, jenž uděluje licenci, pro poskytování dotčené služby k dispozici?
- 10) Je třeba v situaci analyzované v projednávané věci vykládat čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1, články 43 a 273 směrnice o DPH, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU a článkem 325 SFEU, v tom smyslu, že k náležitému plnění závazku členských států Unie vybírat skutečně a přesně celkovou částku DPH a předcházet rozpočtovým ztrátám, které jsou spojeny s daňovými podvody a úniky přes hranice členských států, u poskytování služeb za účelem určení osoby, která poskytuje službu, je daňový orgán členského státu v důkazní fázi daňového správního řízení za účelem objasnění skutkových okolností oprávněn připustit údaje, informace a důkazy, a tedy i záznamy odposlechů získané vyšetřovacím útvarem daňového orgánu v rámci řízení trestní povahy bez vědomí osoby povinné k dani, a použít je a založit na nich své posouzení daňových důsledků a že je pak správní soud, který rozhoduje o žalobě podané proti správnímu rozhodnutí daňového orgánu členského státu, oprávněn uskutečnit posouzení těchto informací v rámci dokazování při přezkumu legality rozhodnutí?
- 11) Je třeba v situaci analyzované v projednávané věci vykládat čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1, články 43 a 273 směrnice o DPH, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU a článkem 325 SFEU, v tom smyslu, že k náležitému plnění závazku členských států Unie vybírat skutečně a přesně celkovou částku DPH a k plnění závazku členských států zajistit dodržování povinností uložených osobě povinné k dani prostor přiznaný pro použití prostředků, které má daňový orgán členského státu k dispozici, zahrnuje pravomoc tohoto orgánu použít důkazy získané původně pro trestní účely k postihu jednání spočívajících v daňovém úniku, a to i když samotné vnitrostátní právo neumožňuje získávat informace bez vědomí dotčené osoby v rámci správního řízení k postihu jednání spočívajících v daňovém úniku nebo je v rámci trestního řízení podmiňuje zárukami, které nejsou stanoveny v daňovém správním řízení, a přiznává současně správnímu orgánu pravomoc jednat podle zásady volného hodnocení důkazů?
- 12) Brání čl. 8 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech, ve spojení s čl. 52 odst. 2 Listiny, tomu, aby byla daňovému orgánu členského státu přiznána pravomoc, na kterou odkazuje desátá a jedenáctá otázka, nebo lze za okolností projednávané věci považovat za odůvodněné k boji proti daňovým únikům použít v daňovém správním řízení závěry, které vyplývají z informací získaných bez vědomí dotčené osoby s cílem skutečně vybrat daň v zájmu „hospodářského blahobytu země“?
- 13) V rozsahu, v němž z odpovědi na desátou až dvanáctou otázku vyplývá, že daňový orgán členského státu může použít takové důkazy ve správním řízení, má daňový orgán členského státu s cílem zaručit účinnost práva na řádnou správu a práva na obhajobu podle ustanovení článků 7, 8, 41 a 48 Listiny, ve spojení s čl. 51 odst. 1 Listiny, absolutní povinnost vyslechnout osobu povinnou k dani během správního řízení, zaručit jí přístup k závěrům, které vyplývají z informací získaných bez jejího vědomí, a respektovat účel, pro který byly získány údaje obsažené v těchto důkazech, nebo v posledně zmíněné souvislosti okolnost, že informace opatřené bez vědomí dotčené osoby jsou určeny výlučně pro vyšetřování trestní povahy, zcela brání použití takových důkazů?
- 14) Respektuje v případě získání a použití důkazů při porušení ustanovení článků 7, 8, 41 a 48 Listiny, ve spojení s článkem 47 Listiny, vnitrostátní právní úprava, podle níž lze úspěšně soudně napadnout procesní legalitu rozhodnutí vydaných v daňových věcech a dosáhnout zrušení rozhodnutí, pouze pokud v závislosti na okolnostech případu existuje konkrétní možnost, že by napadené rozhodnutí bylo odlišné, kdyby nedošlo k procesní vadě, a pokud se navíc tato vada týká hmotněprávního postavení žalobce, právo na soudní ochranu, nebo je třeba procesní vady, k nimž došlo tímto způsobem, zohlednit v širších souvislostech, bez ohledu na vliv, jaký by na výsledek řízení měla procesní vada, která porušuje ustanovení Listiny?

- 15) Vyžaduje plná účinnost článku 47 Listiny, aby v takové procesní situaci, jaká je v projednávané věci, správní soud, který rozhoduje o žalobě proti správnímu rozhodnutí daňového orgánu členského státu, mohl přezkoumat legalitu získání důkazů opatřených pro trestní účely bez vědomí dotyčné osoby v rámci řízení trestní povahy, zejména pokud osoba povinná k dani, proti níž bylo souběžně zahájeno trestní řízení, není seznámena s touto dokumentací ani nemohla její legalitu napadnout u soudu?
- 16) Je také se zřetelem k šesté otázce třeba nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽²⁾ o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty, zejména ve světle sedmého bodu jeho odůvodnění, podle něhož pro účely výběru splatné daně by měly členské státy spolupracovat, aby pomohly zajistit správné vyměření DPH, a v důsledku toho musí nejen kontrolovat správné uplatňování daně splatné na jejich území, ale měly by rovněž poskytovat pomoc jiným členským státům za účelem zajištění správného uplatňování daně spojené s činností vykonávanou na jejich území, která je splatná v jiném členském státě, vykládat v tom smyslu, že v takové skutkové situaci, jaká charakterizuje projednávanou věc, je daňový orgán členského státu, který odhalí daňový dluh, povinen zaslat žádost daňovému orgánu členského státu, v němž osoba povinná k dani, u níž byla provedena daňová kontrola, již splnila svou povinnost zaplatit daň?
- 17) Je-li odpověď na šestnáctou otázku kladná, jaký důsledek má vyvodit soud, který rozhoduje o žalobě proti správním rozhodnutím vydaným daňovým orgánem členského státu, pokud je z tohoto důvodu, [tedy] na základě nezjištění informací a chybějící žádosti, u soudu napadena a určena procesní protiprávnost rozhodnutí vydaných daňovým orgánem členského státu, a to rovněž se zřetelem k tomu, co bylo vyloženo ve čtrnácté otázce?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 268, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 15. září 2014 – Fazenda Pública v. Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA**

(Věc C-423/14)

(2014/C 439/26)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Fazenda Pública

Odpůrkyně: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo, konkrétně ustanovení čl. 78 písm. a) směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾, tomu, aby [...] byl poplatek za užívání půdního podloží, zaplacený podnikem zajišťujícím distribuci plynu, přenesen na koncového uživatele, jako takový a nezávisle na ceně, kterou koncový uživatel platí za spotřebovaný plyn, tj. aniž se tento poplatek do této ceny zahrne?

Pro případ, že bude odpověď na tuto první otázku záporná, se pokládá následující předběžná otázka:

- 2) Brání unijní právo, konkrétně články 73 až 79 směrnice 2006/112/ES, tomu, aby [...] v okamžiku, kdy je poplatek za užívání půdního podloží, zaplacený podnikem zajišťujícím distribuci plynu, přenesen na koncového uživatele, jako takový a nezávisle na ceně, kterou koncový uživatel platí za spotřebovaný plyn, nebyl tento poplatek považován [pro účely DPH] za základ daně?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Německo) dne 15. září 2014 – Jácint Gábor Balogh v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Věc C-424/14)

(2014/C 439/27)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jácint Gábor Balogh

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Předběžné otázky

1. Je maďarská vnitrostátní praxe, která požaduje, aby – v mezích subjektivního osvobození od DPH⁽¹⁾ – oznámili činnost fyzické osoby, které nezamýšlejí vykonávat činnost podléhající DPH, v souladu s povinností oznámit zahájení činnosti, která je stanovena v čl. 213 odst. 1 a v čl. 214 odst. 1 směrnice o DPH?
2. Může daňový orgán, který v rámci kontroly *a posteriori* konstatuje, že v mezích subjektivního osvobození nebylo oznámení o zahájení činnosti podáno, udělit sankce?
3. Je daňový orgán, který provede kontrolu *a posteriori*, oprávněn převzít na sebe právo fyzické osoby na rozhodnutí a v rozporu se zásadou spravedlivého řízení vyloučit možnost fyzické osoby rozhodnout se pro subjektivní osvobození?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 25. září 2014 – Kreis Warendorf v. Ibrahim Alo

(Věc C-443/14)

(2014/C 439/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Kreis Warendorf

Žalovaný v řízení o opravném prostředku „Revision“: Ibrahim Alo

Vedlejší účastník řízení: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (zástupce spolkového zájmu u Bundesverwaltungsgericht)

Předběžné otázky

- 1) Představuje povinnost mít bydliště v prostorově ohraničené oblasti (obec, okres, kraj) členského státu omezení svobody pohybu ve smyslu článku 33 směrnice 2011/95/EU⁽¹⁾, pokud se cizinec na území členského státu jinak může volně pohybovat a pobývat?

- 2) Je povinnost bydliště uložená osobám požívajícím status doplňkové ochrany slučitelná se článkem 33 a/nebo článkem 29 směrnice 2011/95/EU, pokud je odůvodněna dosažením přiměřeného rozdělení zátěže veřejné sociální pomoci mezi příslušné orgány v rámci státního území?
- 3) Je povinnost bydliště uložená osobám požívajícím status doplňkové ochrany slučitelná se článkem 33 a/nebo článkem 29 směrnice 2011/95/EU, pokud je založena na důvodech migrační a integrační politiky, například aby bylo zabráněno vzniku ohnisek sociálního nepokoje z důvodu hromadného usazování cizinců v určitých obcích či okresech? Dostačují v tomto smyslu abstraktní důvody migrační nebo integrační politiky nebo musejí být tyto důvody stanoveny konkrétně?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 25. září
2014 – Amira Osso v. Region Hannover**

(Věc C-444/14)

(2014/C 439/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Amira Osso

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Region Hannover

Vedlejší účastník: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

- 1) Představuje povinnost mít bydliště v prostorově ohraničené oblasti (obec, okres, kraj) členského státu omezení svobody pohybu ve smyslu článku 33 směrnice 2011/95/EU ⁽¹⁾, pokud se cizinec na území členského státu jinak může volně pohybovat a pobývat?
- 2) Je povinnost bydliště uložená osobám požívajícím status doplňkové ochrany slučitelná s článkem 33 a/nebo článkem 29 směrnice 2011/95/EU, pokud je odůvodněna dosažením přiměřeného rozdělení zátěže veřejné sociální pomoci mezi příslušné orgány v rámci státního území?
- 3) Je povinnost bydliště uložená osobám požívajícím status doplňkové ochrany slučitelná s článkem 33 a/nebo článkem 29 směrnice 2011/95/EU, pokud je založena na důvodech migrační a integrační politiky, například aby bylo zabráněno vzniku ohnisek sociálního nepokoje z důvodu hromadného usazování cizinců v určitých obcích či okresech? Dostačují v tomto smyslu abstraktní důvody migrační nebo integrační politiky nebo musejí být tyto důvody stanoveny konkrétně?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. Vest. L 337, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 25. září 2014 – Seusen Sume v. Landkreis Stade

(Věc C-445/14)

(2014/C 439/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Seusen Sume

Žalovaný: Landkreis Stade

Vedlejší účastník řízení: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

- 1) Představuje povinnost mít bydliště v prostorově ohraničené oblasti (obec, okres, kraj) členského státu omezení svobody pohybu ve smyslu článku 33 směrnice 2011/95/EU ⁽¹⁾, pokud se cizinec na území členského státu jinak může volně pohybovat a pobývat?
- 2) Je povinnost bydliště uložená osobám požívajícím status doplňkové ochrany slučitelná s článkem 33 a/nebo článkem 29 směrnice 2011/95/EU, pokud je odůvodněna dosažením přiměřeného rozdělení zátěže veřejné sociální pomoci mezi příslušné orgány v rámci státního území?
- 3) Je povinnost bydliště uložená osobám požívajícím status doplňkové ochrany slučitelná s článkem 33 a/nebo článkem 29 směrnice 2011/95/EU, pokud je založena na důvodech migrační a integrační politiky, například aby bylo zabráněno vzniku ohnisek sociálního nepokoje z důvodu hromadného usazování cizinců v určitých obcích či okresech? Dostačují v tomto smyslu abstraktní důvody migrační nebo integrační politiky nebo musejí být tyto důvody stanoveny konkrétně?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španělsko) dne 2. října 2014 – Manuel Orrego Arias v. Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Věc C-456/14)

(2014/C 439/31)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Účastníci původního řízení

Žalobce: Manuel Orrego Arias

Žalovaný: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Předběžná otázka

Výklad čl. 3 odst. 1 písm. a) prvního pododstavce směrnice Rady 2001/40/ES⁽¹⁾, ze dne 28. května 2001, a konkrétně zda se výraz *trestný čin, za který lze udělit trest odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku*, obsažený v citovaném ustanovení vztahuje na trest stanovený *in abstracto* pro příslušný trestný čin, anebo naopak na konkrétní trest odnětí svobody uložený odsouzenému, a tudíž zda by rozhodnutí jednoho členského státu vyhostit státního příslušníka třetí země odsouzeného k trestu odnětí svobody na osm měsíců bylo ostatními členskými státy uznáno.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí Úř. věst. L 149, s. 34; Zvl. vyd. 19/04, s. 107

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Cagliari (Itálie) dne 2. října 2014 – trestní řízení proti Claudii Concu, Isabelle Melis

(Věc C-457/14)

(2014/C 439/32)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Cagliari

Účastnice původního řízení

Claudia Concu, Isabella Melis

Předběžné otázky

- 1) Je třeba články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU, jakož i zásady stanovené Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ze dne 16. února 2012 [spojené věci C-72/10 a C-77/10] vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby do nabídkového řízení byly zahrnuty koncese s kratší délkou trvání než koncese vydané v minulosti, pokud dotčené nabídkové řízení bylo oznámeno za účelem nápravy následků plynoucích z protiprávního vyloučení určitého počtu subjektů z nabídkových řízení?
- 2) Je třeba články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU, jakož i zásady stanovené Soudním dvorem Evropské unie v tomto rozsudku ze dne 16. února 2012 [spojené věci C-72/10 a C-77/10] vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby nutnost reorganizace systému prostřednictvím časového sladění konce platnosti koncesí představovala náležité příčinné odůvodnění zkrácení délky trvání koncesí nabídnutých v nabídkovém řízení v porovnání s délkou trvání koncesí udělených v minulosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne 8. října 2014 – „Asparuchovo Lake Investment Company“ OOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Věc C-463/14)

(2014/C 439/33)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Asparuchovo Lake Investment Company“ OOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Předběžné otázky

- 1) Je nutno čl. 24 odst. 1 a čl. 25 písm. b) směrnice 2006/112 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že pojem „služby“ zahrnuje také případy smluv o předplatném na poradenské služby, o jaké se jedná v původním řízení, v jejichž případě se poskytovatel plnění, který má kvalifikované zaměstnance pro poskytování služeb, dal k dispozici zadavateli na dobu platnosti smlouvy a zavázal se neuzavírat smlouvy s obdobným předmětem plnění s konkurenty zadavatele?
- 2) Je třeba čl. 64 odst. 1 a článek 63 směrnice 2006/112 vykládat v tom smyslu, že k uskutečnění zdanitelného plnění došlo v případě předplacených poradenských služeb k okamžiku uplynutí období, za něž byla dohodnuta platba, aniž by se přihlíželo k tomu, zda a jak často zadavatel využíval služby, pro něž se mu poradce dal k dispozici?
- 3) Je nutno čl. 62 odst. 2 směrnice 2006/112 vykládat v tom smyslu, že osoba, která poskytuje služby v rámci smlouvy o předplatném, jejímž předmětem je zajišťování servisu pro zadavatele, je povinna vypočítat DPH na služby k okamžiku uplynutí období, pro něž byla stanovena odměna v podobě předplatného, nebo tato povinnost vzniká pouze tehdy, pokud zadavatel v příslušném zdaňovacím období využil služby poradce?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 13. října 2014 – Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-468/14)

(2014/C 439/34)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Clausen, C. Cattabriga, zmocněnci)

Žalované: Dánské království

Návrhová žádání

- Určit, že Dánské království tím, že zachovalo právní stav, podle kterého je prodej sypaného šňupacího tabáku umožněn v rozporu s článkem 8 ve spojení s čl. 2 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/37/ES ze dne 5. června 2001 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků ⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice;
- uložit Dánskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dánské království nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 8 směrnice 2001/37/ES, když v Dánsku zakázalo pouze prodej šňupacího tabáku v porézních sáčcích, ale nikoliv prodej sypaného šňupacího tabáku. Dánsko nezpochybnilo, že jeho vnitrostátní právní předpisy nejsou v souladu s unijním právem, pokud jde o zákaz prodeje tabákových výrobků pro orální užití. Legislativní návrh, který by zavedl úplný zákaz prodeje šňupacího tabáku v Dánsku, nicméně dánský parlament (Folketing) odmítl.

Dánsko neposkytlo žádné další závazky za účelem uvedení dánských právních předpisů do souladu s unijním právem. Komise proto musí dospět k závěru, že Dánsko stále nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 8 výše uvedené směrnice ve spojení s jejím čl. 2 odst. 4.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001 L 194, s. 26.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2014 – Technische Universität Dresden v. Komise

(Věc T-29/11) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka — Akční program Společenství v oblasti veřejného zdraví — Smlouva o financování projektu — Žaloba na neplatnost — Oznámení o dluhu — Smluvní povaha sporu — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost — Překvalifikování žaloby — Uznatelné náklady“

(2014/C 439/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Technische Universität Dresden (Drážďany, Německo) (zástupce: G. Brüggem, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: W. Bogensberger a D. Calciu, poté W. Bogensberger a F. Moro, zmocnenci, ve spolupráci s R. Van der Hout a A. Köhler, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení dluhopisu č. 3241011712 vydaného Komisí dne 4. listopadu 2010 za účelem navrácení částky 55 377,62 eur vyplacené žalobkyni v rámci finanční podpory projektu realizovaného v rámci akčního programu Společenství v oblasti veřejného zdraví (2003-2008).

Výrok rozsudku

- 1) Osobní náklady týkající se paní H. ve výši 56,76 eur, cestovní výdaje ve výši 1 354,08 eur a náklady na služby ve výši 351,82 eur vynaložené Technische Universität Dresden v rámci plnění smlouvy s referenčním číslem 2003114 (SI2.377438) o financování projektu „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)“ prováděného v rámci akčního programu Společenství v oblasti veřejného zdraví (2003–2008) jsou uznatelné, jelikož pohledávka Evropské komise týkající se těchto částek uvedená v oznámení o dluhu č. 3241011712 ze dne 4. listopadu 2010 je neopodstatněná.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Technische Universität Dresden ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 12. 3. 2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2014 – Grau Ferrer v. OHIM – Rubio Ferrer (Bugui va)(Věc T-543/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Bugui va — Starší slovní národní ochranná známka Bugui a starší slovní ochranná známka Společenství BUGUI — Relativní důvod pro zamítnutí — Zamítnutí námitek — Článek 76 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Existence starší ochranné známky — Nezohlednění důkazů předložených na podporu námitek odvolacímu senátu — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 — Článek 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) nařízení č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Podoba, která se liší v jednotlivostech neměnicích rozlišovací způsobilost známky“

(2014/C 439/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Palmero Cabezas a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Španělsko) a Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (zástupkyně: A. Cañizares Doménech, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. října 2012 (spojené věci R 274/2011-4 a R 520/2011-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Xavierem Grau Ferrerem na straně jedné a Juanem Cándido Rubio Ferrerem a Albertem Rubio Ferrerem na straně druhé

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. října 2012 (spojené věci R 274/2011-4 a R 520/2011-4) se zrušuje.
2. OHIM ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Xavierem Grau Ferrerem.
3. Juan Cándido Rubio Ferrer a Alberto Rubio Ferrer ponесou vlastní náklad řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 23.2.2013.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. října 2014 – Holistic Innovation Institute v. REA

(Věc T-706/14 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Projekty financované Evropskou unií v oblasti výzkumu a technologického rozvoje — Rozhodnutí o zamítnutí účasti na některých projektech — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“

(2014/C 439/37)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Španělsko) (zástupce: R. Muñiz García, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro výzkum (REA) (zástupce: G. Gascard, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Výkonné agentury pro výzkum (REA) ARES (2014) 2461172 ze dne 24. července 2014, kterým byla žalobkyně vyloučena z účasti na projektech ZONeSEC et Inachus.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se odmítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Arvanitis a další v. Evropský parlament a další

(Věc T-350/14)

(2014/C 439/38)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobci: Athanasios Arvanitis (Rhodos, Řecko) a dalších 47 žalobců (zástupce: Ch. Papadimitriou, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament, Evropská rada, Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská centrální banka, Euroskupina

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že žalovaní nepřijali legislativní opatření nezbytná k tomu, aby při propuštění žalobců z bývalé společnosti Olympiaki Aeroporia, které bylo uloženo rozhodnutím Evropské komise, jež bylo do řeckého právního řádu provedeno zákonem č. 3717/2008, byly plně uplatněny obecné zásady unijního práva, a zejména směrnice o pracovních poměrech na dobu určitou;
- přiznal žalobcům a všem zaměstnancům propuštěným z bývalé společnosti Olympiaki Aeroporia, prostřednictvím jakéhokoli unijního právního aktu – směrnice, nařízení nebo jiného unijního právního předpisu – s přímým účinkem možnost získat náhradu, na kterou měli mít žalobci nárok jakožto stálí zaměstnanci při jejich nuceném propuštění – odchodu ze společnosti Olympiaki Aeroporia, a
- přiznal každému žalobci prostřednictvím jakéhokoli unijního aktu – směrnice, nařízení nebo jiného unijního právního předpisu – s přímým účinkem náhradu ve výši 300 000 eur za újmu jim vzniklou v důsledku nepřijetí a útrap, jakož i v důsledku závažného porušení jejich základních práv a předčasného ukončení jejich pracovní kariéry.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: zákon č. 3717/2008, který stanovil ukončení činnosti společnosti Olympiaki Aeroporia a propuštění všech jejich dočasných zaměstnanců, je skutečným aktem Unie a byl v zásadě nařízen orgány Evropské unie, zejména ECB a Evropskou komisí, a všechna legislativní opatření řecké vlády byla přijata na základě doporučení, a konkrétně na základě rozhodnutí Euroskupiny, ECOFIN, ECB a Evropské komise.
 2. Druhý žalobní důvod: nepostavení propuštěných dočasných zaměstnanců bývalé společnosti Olympiaki Aeroporia na roveň ostatním stálým zaměstnancům společnosti Olympiaki Aeroporia a to, že jim nebyla výslovně přiznána náhrada při odchodu z této společnosti, vedlo ke vzniku přímé, osobní a vážné újmy dotyčných zaměstnanců a k upření jejich základních práv.
-

Žaloba podaná dne 30. května 2014 – Grigoriadis a další v. Evropský parlament a další**(Věc T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobci: Grigoris Grigoriadis (Atény, Řecko), Faidra Grigoriadou (Atény), Ioannis Tsolias (Soluň, Řecko), Dimitrios Alexopoulos (Soluň), Nikolaos Papageorgiou (Atény) a Ioannis Marinopoulos (Atény) (zástupce: Ch. Papadimitriou, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament, Evropská rada, Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská centrální banka, Euroskupina

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že žalovaní nepřijali legislativní opatření nezbytná k výslovnému vyloučení dluhopisů nabytých žalobci od Řecké republiky z nucené účasti na plánu PSI týkajícím se držitelů řeckých dluhopisů podle řeckého práva;
- přiznal žalobcům prostřednictvím jakéhokoli unijního právního aktu, směrnice, nařízení nebo jiného unijního právního předpisu s přímým účinkem možnost získat zpět celou hodnotu jejich dluhopisů, které byly zařazeny do plánu PSI, aniž by o to žalobci požádali nebo s tím souhlasili;
- přiznal každému ze žalobců prostřednictvím jakéhokoli unijního právního aktu, směrnice, nařízení nebo jiného unijního právního předpisu náhradu ve výši 500 000 eur za újmu jim vzniklou v důsledku nepřijemností a útrap, jakož i v důsledku vážného porušení jejich základních práv.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: legislativní a jiná opatření, která vedla v Řecku k nucené účasti držitelů řeckých dluhopisů podle řeckého práva na plánu PSI, jsou skutečnými unijními akty.
2. Druhý žalobní důvod: opatření přijatá řeckou vládou s cílem čelit dluhu řeckého státu byla v zásadě uložena orgány Evropské unie, zejména ECB a Evropskou komisí.
3. Třetí žalobní důvod: žalovaní nepřijali legislativní opatření nezbytná k tomu, aby řecké dluhopisy žalobců byly výslovně vyloučeny v aktech řecké rady ministrů, kterými byly upřesněny podmínky provádění PSI v Řecku.
4. Čtvrtý žalobní důvod: nevyloučením jejich dluhopisů z PSI vznikla žalobcům přímá, osobní a závažná újma a byla jim upřena jejich základní práva.
5. Pátý žalobní důvod: všechna legislativní opatření řecké vlády byla přijata na základě doporučení, a konkrétně na základě rozhodnutí Euroskupiny, ECOFIN, ECB a Evropské komise.

Žaloba podaná dne 2. září 2014 – Micula a další v. Komise**(Věc T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Ioan Micula (Oradea, Rumunsko); S.C. European Food SA (Drăgănești Rumunsko); S.C. Starmill Srl (Drăgănești); S. C. Multipack Srl (Drăgănești); Viorel Micula (Oradea) (zástupci: K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard a Y. Banifatemi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí C (2014) 3192 final ze dne 26. května 2014 vydané v případě státní podpory SA.38517 (2014/NN) – Micula v. Rumunsko (rozhodčí nález ICSID), kterým bylo Rumunsku uloženo zdržet se jakéhokoli jednání, které by mohlo vést k vykonání nálezu ze dne 11. prosince 2013, který vydal rozhodčí soud při Mezinárodní centru pro řešení investičních sporů ve věci Ioan Micula, Viorel Micula a další v. Rumunsko (ICSID věc č. ARB/05/20), jelikož Komise zastává názor, že vykonání nálezu představuje nezákonnou státní podporu, dokud Komise nepřijme konečné rozhodnutí o slučitelnosti této podpory s vnitřním trhem;
- přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci:

- Právo EU se na věc nevztahuje a Komise nemá pravomoc vydat rozhodnutí podle čl. 11 odst. 1 nařízení č. 659/1999. Rozhodnutí Komise nezohledňuje skutečnost, že Rumunsko je mezinárodním právem vázáno vykonat nález ICSID bez odkladu a že mezinárodněprávní závazky Rumunska mají přednost před právem EU. Rozhodnutí Komise porušuje čl. 351 odst. 1 SFEU a čl. 4 odst. 3 SEU, které uznávají a chrání povinnosti Rumunska podle Úmluvy o ICSID a dle dvoustranné investiční smlouvy uzavřené mezi Švédskem a Rumunskem.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení

- Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když vykonání nálezu ICSID mylně kvalifikovala jako opatření nové státní podpory a porušila legitimní očekávání žalobců. Celé rozhodnutí Komise vychází z nesprávného předpokladu, že vykonání nálezu ICSID představuje státní podporu podle práva EU. Nález ICSID žalobcům neposkytuje ekonomickou výhodu, nepředstavuje selektivní opatření a ani záměrné opatření přičitatelné Rumunsku, a také nezkrsluje hospodářskou soutěž či neohroží jejím zkrslením.

Žaloba podaná dne 19. září 2014 – Bayerische Motoren Werke v. Komise

(Věc T-671/14)

(2014/C 439/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bayerische Motoren Werke AG (Mnichov, Německo) (zástupci: M. Rosenthal, G. Drauz a M. Schütte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 9. července 2014 ve věci SA.32009 (2011/C) v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU v rozsahu, v němž prohlašuje částku 28 257 273 eur, která odpovídá částce požadované podpory ve výši 45 257 273 eur přesahující 17 milionů eur, za neslučitelnou s vnitřním trhem,
- podpůrně zrušil rozhodnutí ze dne 9. července 2014 ve věci SA.32009 (2011/C) v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU v rozsahu, v němž prohlašuje částku 22,5 milionů eur, která byla na základě čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 800/2008⁽¹⁾ vyňata z povinnosti oznámení, za neslučitelnou s vnitřním trhem,

— uložil žalované náhradu nákladů řízení v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 3 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 108 odst. 3 SFEU, když nesplnila svou povinnost provést důkladný a nezaujatý přezkum, a v důsledku toho zjevně nesprávně potvrdila plnou použitelnost oznámení o podrobném zkoumání velkých investičních projektů.
- Žalobkyně kromě toho uvádí, že pokud by žalovaná správně posoudila postavení žalobkyně na trhu, nemusel by být proveden podrobný přezkum. Žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že bez předchozího určení postavení žalobkyně na trhu provedla podrobný přezkum a tím, že vůči ní bylo na základě tohoto přezkumu uplatněno nerovné zacházení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

- Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tím, že zjevně nesprávným způsobem omezila motivační účinek a přiměřenost podpory na rozdíl v částce nákladů v Mnichově a Lipsku, které ex ante ohodnotila na 17 milionů eur.
- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že automatická povaha podrobného přezkumu provedeného žalovanou, která je dána tímto rozdílem v částce nákladů, představuje zjevně nesprávné posouzení, které v konečném důsledku zabránilo správnému provedení její diskreční pravomoci, především v případě přezkumu přiměřenosti a účinků podpory.

3. Podpůrný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 3 SFEU a nařízení č. 800/2008

- Žalobkyně podpůrně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 108 odst. 3 SFEU, jakož i nařízení č. 800/2008 tím, že zjevně nesprávně zakázala Spolkové republice Německo, aby žalobkyni poskytla podporu vycházející ze schváleného režimu podpor upraveného v Investitionszulagengesetz (zákon o investičních podporách) ve výši nižší než 22,5 milionu eur, která představuje hranici zakládající oznamovací povinnost.
- Žalobkyně se domnívá, že omezením výše podpory pod hranici zakládající oznamovací povinnost se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení, jímž překročila své pravomoci a dopustila se nezákonné diskriminace vůči žalobkyni ve srovnání s ostatními příjemci podpory, kteří získali podporu ve výši 22,5 milionu eur, která byla vyňata z oznamovací povinnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. L 214, s. 3).

Žaloba podaná dne 19. září 2014 – August Wolff a Remedia v. Komise

(Věc T-672/14)

(2014/C 439/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Německo), Remedia d.o.o. (Záhřeb, Chorvatsko) (zástupci: P. Klappich, C. Schmidt a P. Arbeiter, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise C (2014) 6030 final ze dne 19. srpna 2014 o povolení humánních léčivých přípravků pro lokální použití s vysokými koncentracemi estradiolu podle článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES v rozsahu, v jakém ukládá členským státům povinnosti ve vztahu k léčivým přípravkům pro lokální použití s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 % uvedeným a neuvedeným v příloze I prováděcího rozhodnutí, které jsou uvedeny v prováděcím rozhodnutí, s výjimkou omezení, že léčivé přípravky pro lokální použití s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 % uvedené v příloze I prováděcího rozhodnutí smějí být aplikovány pouze intravaginálně,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: porušení čl. 31 a násl. směrnice 2001/83/ES⁽¹⁾

- V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že napadené prováděcí rozhodnutí je výsledkem formálně protiprávně zahájeného a provedeného řízení. Žalobkyně navíc uvádějí, že řízení bylo v rozporu s článkem 31 odst. 1 první větou směrnice 2001/83/ES zahájeno nikoli před rozhodnutím o žádosti o dodatečné povolení léčivého přípravku, ale po něm, a kromě toho se nejedná o zvláštní případ zájmu Unie. Zahájení řízení představuje kromě toho ve vztahu k první žalované obcházení předpisů na dodatečné povolování léčivých přípravků, které existují v Německu jako členském státě.
- Dále žalobkyně tvrdí, že se řízením nezabýval příslušný vědecký výbor pro posouzení rizika a ve vědeckém výboru pro humánní léčivé přípravky, který se jednáním zabýval, byl zpravodajem ustanoven podjatý člen.
- Krom toho první žalobkyně uvádí, že v rámci řízení o přezkoumání posudku nebyla řádně vyslyšena, pokud jde o jeden zásadní aspekt.

2. Druhý žalobní důvod: Porušení čl. 116 první věty a čl. 126 první věty směrnice 2001/83/ES

- Žalobkyně v této souvislosti uvádějí, že prováděcí rozhodnutí je založeno na nedostatečném posouzení poměru využití a rizik léčivého přípravku. Zvláště nebyla uznána skutečnost, že během 45 let přítomnosti na trhu nebyla první žalobkyni předložena žádná hlášení o závažných rizicích při užití léčivého přípravku s hmotnostním podílem estradiolu 0,01 %.
- Krom toho Komise, na níž v tomto ohledu leží důkazní břemeno, nepředložila žádná nová vědecká data a informace, ze kterých by vyplývalo nové riziko při užití léčivého přípravku.

3. Třetí žalobní důvod: Porušení zásad proporcionality a rovného zacházení

- V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že varovná upozornění v informacích o výrobku a další omezení připuštění uvedení léčivého přípravku na trh a s tím spojené závazky, které stanoví prováděcí rozhodnutí, jsou nepřiměřená a porušují zásadu rovného zacházení. Zvláště omezení délky užívání se současným vyloučením opětovného užívání přípravku spolu se stanovenou úpravou informace o výrobku je nepřiměřené. V každém případě mělo být namísto omezení délky užívání se současným vyloučením opětovného užívání a s tím spojenými závazky nařízeno vypracování studie jako mírnější způsob přezkumu údajných pochybností o bezpečnosti.

⁽¹⁾ Směrnice 2001/83/ES Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67).

Žaloba podaná dne 19. září 2014 – Lupin v. Komise

(Věc T-680/14)

(2014/C 439/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lupin Ltd (Maharashtra, Indie) (zástupci: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister, a M. Hoskins QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že je rozhodnutí neplatné v rozsahu, v němž shledává, že společnost Lupin porušila článek 101 SFEU; a/nebo
- zrušil či snížil pokutu uloženou společnosti Lupin; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených společnostmi Lupin.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 4955 final ze dne 9. července 2014 ve věci AT.39612 – Perindopril (Servier).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívá v tom, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že žalobkyně porušila článek 101 SFEU z *hlediska účelu*. Žalobkyně tvrdí, že:
 - závěr Komise je protiprávní, neboť tím aplikovala zcela nová a nesprávná právní kritéria. Vychází konkrétně ze zaplacení „značné úplaty“, což podle žalobkyně neodráží stávající judikaturu a je z právního hlediska nesprávné;
 - Komise svým přístupem ignoruje nejen cíle práva hospodářské soutěže a upírá mu účinky, ale činí totéž i, co se týče patentového práva a moderního občanskoprávního řízení. Podle žalobkyně měla Komise posoudit otázku omezení z hlediska účelu na základě doktríny vedlejšího omezení nebo na základě zásad uznaných v rozsudku Wouters. Jelikož tak neučinila, podle žalobkyně z právního hlediska pochybila.
 2. Druhý žalobní důvod spočívá v tom, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že žalobkyně porušila článek 101 SFEU z *hlediska důsledku*. Podle žalobkyně byl způsob, jakým Komise postupovala při určování, zda byla dohoda o patentovém vyrovnání porušením z hlediska důsledku, stejně nesprávný jako její postup, co se týče porušení z hlediska účelu.
 3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že Komise uložila žalobkyni pokutu neoprávněně, resp. uložená pokuta byla příliš vysoká a měla by být snížena. Žalobkyně tvrdí, že:
 - její údajné protiprávní jednání bylo novým postupem, který neměl být sankcionován pokutou, nebo měla být pokuta pouze symbolická;
 - pokuta neodráží relativní závažnost a trvání údajného protiprávního jednání žalobkyně a je nespravedlivá;
 - Komise nezohlednila legitimní hodnotu duševního vlastnictví převedeného žalobkyní na Servier;
 - Komise porušila zásadu rovného zacházení ve srovnání s pokutou uloženou Krka.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS